

„No dovoďte! Samozřejmě že kavka! Vrány by nenasaly ani odstavec,“ vypjala hruďník rázná novinářka Milena. „Tak, seznamování by nám očividně šlo, takže pustíme se do rozhovoru? Fotograf má, zdá se, zpoždění. Já ho přetřhnu!“

V tu chvíli se do recepcy vřítla Lara po boku rozchechtaného ostříže. Byli v dobrém rozmaru a vůbec si nevšimli, že se všechny ptačí oči upírají na ně.

„Rayi?“ oslovila ho Milena.

„Čau, Milo! Promiň, ale to mi nebudeš věřit! Potkal jsem svou starou spolužačku. Neviděli jsme se dobrejch deset letů! Lítili jsme spolu na vojenský akademii.“

„Tys chtěl do armády?“ vyvalila na fotografa oči kolegyně kavka.

„Tys chtěla do armády?“ píply unisono sestry a vykulily stejně nevěřičně oči na Laru.

Lara se na ně pousmála. „Někde jsem se přece musela naučit, jak ty otrapy zpacificikovat a zakroutit jim krkem.“

Ostříž Ray se pousmál. „Já násilí nikdy moc nemusel... ale chtěli využít moje schopnosti dobře ostřit. Měl jsem pro tajnou službu pořizovat průzkumnické snímky opuštěných a nebezpečných zón z ptačí perspektivy. No ale přestalo mě to bavit. Furt jenom pole, louky, lesy... Radši pracuju s manekýnkama,“ a koketně mrkl na zmalované trio. „Představíš nás, Milo?“ podíval se mlsně na cukrkandlově nastrojené slavice.

„Ty se vážně nezměníš... Tohle je náš redakční fotograf Ray. Sesterské jazzové trio The Píp Pap Pop,“ ukázala na slavice. „Tak co, dáme se konečně do toho? Hlavně abys to neměl rozmazaný,“ popochovala ho Milena.

„Jako promiň, ale mluvíš s ostřížem!“ napomenul ji Ray cvakající už první fotky.

